

Τὸ καινὸν ὁμῶς τοῦτο μνηολόγιον, ὡς ἄλλα πολλά καινοτομήματα τῶν Γάλλων φιλοσόφων τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ἀπεβλήθη μετ' ὀλίγον ὡς ἀνάρμοστον καὶ παντὴ ἀνωφελέες.

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

Οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι καὶ νομοθέται ἐκρίναν τὴν μουσικὴν μέρος ἀναγκαῖον τῆς ἀνατροφῆς, ὡς ἱκανὸν νὰ μαλάσῃ τὰς ἀγριότητας τῆς ψυχῆς καὶ νὰ ῥυθμίξῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν εὐσηχημοσύνην, ὡς λέγει ὁ Πλούταρχος.— Τοῖς παλαιοῖς τῶν Ἑλλήνων εἰκότως μάλιστα πάντων ἐμέλησε πεπαιδεῦσθαι μουσικῆν. Τῶν γὰρ νέων τὰς ψυχὰς ᾄοντο δεῖν διὰ μουσικῆς πλάττειν τε καὶ ῥυθμίζειν ἐπὶ τὸ εὐσηχημον, χρησίμης δηλονότι τῆς μουσικῆς ὑπαρχούσης πρὸς πάντα ἔκαστον ἐσπουδασιμένην πράξιν, προηγουμένως δὲ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. Ὁ Πολύβιος ἀποδίδει τῶν Ἀρχαίων τὴν ἡμερότητα καὶ φιλανθρωπίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχαν ἐξαιρέτων παιδιόθεν σπυρὴν τῆς μουσικῆς ὅλοι, πλην μίᾳς Ἀρχαδικῆς πόλεως τῶν Κυναϊθῶν, τῶν ὁποίων τῆς θηριωδίας αἰτίαν λέγει, ὅτι κατεφρόνησαν ὁλότελα τὴν μουσικὴν. Καὶ μὴ ἀπορήσῃ τις, ὅτι εἰς ἀνατροφὴν πτωχῶν παιδιῶν συμβουλεύω μουσικὴν. Ἀπορον ἤθελε δικαίως φανῆν, ἂν ἐσυμβούλευα τὴν τελείαν ἔκαστον πολυδάπανον μουσικὴν. Ἀλλὰ πρῶτον, εἰς τίνα δὲν εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοὺς πένητας, καὶ ἐξαιρέτως ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν γεωργῶν μας, πολλοὶ ἔχον καθένας τὴν λύραν τε; Ἀρκεῖ νὰ μαθητευθῶσι τὰ τέκνα τῶν νὰ λυρίζωσιν ὀλίγον ἁρμονικώτερα. Ἐπειτα, οἱ λυρισταὶ δὲν περιορίζονται εἰς μόνον τὸ ὄργανον, οὐδὲ λυρίζουν μόνον, ἀλλὰ καὶ λυροδοῦν. Πρόσῃν ὠφέλειαν δὲν ἤθελαν προξενήσῃν εἰς τοὺς πτωχοὺς οἱ παιδευταὶ τῶν πτωχῶν, ἂν εἰς τόπον τῶν ἀνοήτων ἔκαστος ἀσέμνων τραγῳδιῶν ἐσύνθεταν διὰ τὰ πτωχὰ παιδάκια ἡμῶν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τραγῳδία τοιαῦτα, ὅποια νὰ κρύπτωσιν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τὸ κάλυμμα ἡθικὴν τινὰ παραίνεσιν! Ἀλλὰ τοιαῦτα καλὰ πρέπει νὰ τὰ προσμένωμεν ἀπὸ τὸν πολυπλασιασμὸν καὶ τὴν τελειοτέραν διάταξιν τῶν σχολείων μας. πρέπει νὰ τὰ προσμένωμεν, ὅταν καταστήσωμεν ἔκαστος παιδευτήριον ἐξαιρέτων τῆς ἀνατροφῆς τῶν πτωχῶν, κατὰ τὸ Φελλεμβεργικὸν περιβόητον παιδευτήριον, καὶ διδασκάλους ἔχοντας τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Φελλεμβέργου. Ὁ Σωκρατικὸς οὗτος παιδευτὴς τῶν πτωχῶν παιδιῶν ἐδιδάχθη ἀπὸ τὴν πῆραν, ὅτι ἡ μουσικὴ εἶναι δι' ὅλα τὰ νεαρὰ παιδία μέσον ἰσχυρὸν πολιτισμοῦ καὶ ἀνάμεικτον νὰ τὰ συνειθίξῃ νὰ

μὲ ἤσυχον ἁρμονίαν· νὰ μετριάξῃ τὰς ἀτάκτους ὁρμὰς, νὰ καθαρῶσιν τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθήματα, καὶ νὰ τὴν ἀνεγείρῃ εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐννοίας. Χρησιμεύει ἐξαιρέτως νὰ ἡμερόνη τὰ πάθη, νὰ εὐφραίνῃ πρεπωδέστερον τὴν καρδίαν, ἔκαστος νὰ μαλακίῃ τὴν σκληρότητα τῆς φύσεως ἐκείνων μάλιστα τῶν παιδιῶν, ὅσα ἔλαβεν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ψωμοζητῶν.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΑΡΧΗ.

ΤΑ πρῶτα ἰδιοκτησίας ἀντικείμενα ἦσαν οἱ καρποὶ, τοὺς ὁποίους τις ἐσύναιε, ἔκαστος τὰ θηρευόμενα ἄγρια ζῶα· μετὰ ταῦτα, αἱ σκηναὶ καὶ οἰκίαι, τὰς ὁποίας ἐκτίζε, τὰ ἐργαλεῖα, ὅσα ἐμεταχειρίζετο διὰ νὰ πιάνῃ ἢ μαγειρεύῃ τὴν τροφήν του, καὶ ὑστερον, πολεμικὰ ὄπλα. Πολλοὶ τῶν ἀγρίων φυλῶν εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν δὲν ἐπροχώρησαν ἐτι περαιτέρω τούτου· διότι λέγεται ὅτι τὰ σπαρτά των, καὶ ὅσα κερδήσωσιν ἀπὸ τὸ με ἄλλοθενεῖς ἐμπόριον, τὰ φέρουν εἰς τὸ κοινὸν τῆς φυλῆς ταμεῖον.

Ποίμνια ἔκαστος ἡμέρων ζῶων ἔγιναν ταχέως ἰδιοκτησία. Ἀβελ, ὁ δεῦτερος υἱὸς τοῦ Ἀδάμ, ἦτο φύλαξ προβάτων· πρόβατα καὶ βόες, κάμηλοι ἔκαστος, ἐσυγκρότουσαν τὰ πλοῦτη τῶν Ἰουδαίων πατριαρχῶν, ὡς ἐτι καὶ τῶν νεωτέρων Ἀράβων. Ἐπειδὴ ἐπληθύνθη πρῶτον ὁ κόσμος εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπερ ὑπῆρχε μεγάλη ἀνυδρία, πηγάδια πιθανὸν ὅτι ἔγιναν μετέπειτα ἰδιοκτησία· ὡς μανθάνομεν ἀπὸ τὴν συνεχῆ καὶ σπουδαίαν αὐτῶν μνήμην εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην, καὶ ἀπὸ ἔριδας καὶ συνθήκας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἀναφέρεται, μεταξὺ τῶν πλέον ἀξιωματικῶν κατορθωμάτων ἐπισήμων ἀνδρῶν, ὅτι ἔσκαψαν ἢ ἀνεκάλυψαν φρέαρ.

Ἡ γῆ, ἥτις εἶναι τὴν σήμερον τόσον ἀξιόλογον μέρος ἰδιοκτησίας, πιθανὸν ὅτι δὲν ἔγινεν εἰς κανένα τόπον ἰδιοκτησία, πλην μακρὸν χρόνον μετὰ τὴν σύστασιν πολλῶν ἄλλων εἰδῶν ἰδιοκτησίας· δηλαδή, ἀφοῦ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐπληθύνθη, καὶ ἤρχισεν ἡ καλλιέργεια. Ἡ πρώτη διαίρεσις γῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἀναγινώσκωμεν, ἦτον ἡ μεταξὺ τοῦ Ἀβραμ καὶ Λὼτ· καὶ αὕτη δὲ τοῦ ἀπλουστάτου εἶδους· Ἐάν σὺ ὑπάγῃς εἰς τὰ ἀριστερὰ, ἐγὼ θέλω ὑπάγειν εἰς τὰ δεξιὰ· καὶ ἐάν σὺ εἰς τὰ δεξιὰ, ἐγὼ εἰς τὰ ἀριστερὰ.

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος περιγραφὴν τῆς Βρετανίας δὲν βλέπονται ἔκαστος τινὰ ἰδιοκτησίας εἰς γῆν· ὀλίγα μόνον εἰς τῶν Ἰουδαίων Πατριαρχῶν τὴν ἱστορίαν· οὐδὲν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῆς Βορείας Ἀμερικῆς· οἱ Σκῦθαι ῥητῶς λέγεται ὅτι ἰδιοποιούνη μὲν τὰ θρόνα καὶ τὰς οἰκίας·